CENTENAR U.C.M.R.

Un secol de muzică modernă românească Centenarul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (1920-2020)

LA CENTENAR

Acad. Ioan-Aurel Pop
Președinte al Academiei Române

Din perspectiva istorică actuală, se vede limpede că după Marea Unire, vreme de două decenii, s-a creat în România o emulație spirituală fără precedent. Lucian Blaga, prin titlul volumului său „Poemele luminii", apărut în 1919, exprima acel sentiment de iluminare a unei națiuni, ieșite din bezna unor vremuri prea frământate. Toată acea generație care a făcut Unirea a rămas copleșită pentru întreaga viață de împlinirea fără precedent și de conștiința acestei împliniri. Marii oameni de stat care au făcut atunci România unită, vegheați cu înțelepciune de Regele Ferdinand Întregitorul și de Regina Maria, au înțeles de la început că un stat este puternic prin instituțiile sale, mai ales prin cele culturale, promotoare ale virtuților și valorilor minții și inimii. De aceea, s-au creat atunci noi universități la Cluj și Cernăuți, Opera Națională și Teatrul Național din Cluj, institute de cercetări, licee românești, uniuni de creație, asociații și fundații, menite toate să dezvolte elanul creator al elitei intelectuale. Între aceste așezăminte din anii de după 1918, Uniunea Compozitorilor ocupă un loc aparte. La 2 noiembrie 1920, la sediul Conservatorului bucureștean, s-a materializat inițiativa creării unui organism profesional care să apere și să garanteze prioritățile fundamentale ale creatorilor de muzică: Societatea Compozitorilor Români. Printre cei care au semnat actul de naștere al nou fondatei organizații se numărau: Ion Nonna Otescu, Alfred Alessandrescu, Constantin Brăiloiu, Dumitru Georgescu-Kiriac, Mihail Jora, Filip Lazăr, Dimitrie

Cuclin, Constantin Nottara, Mihail Andricu, Theodor Rogalski, Sabin Drăgoi. Nefiind prezenți în Capitală, transilvănenii Gheorghe Dima, Tiberiu Brediceanu și Ion Vidu au comunicat în scris acceptul integrării lor, iar George Enescu – aflat în străinătate, dar pus la curent cu proiectul și demersul constituirii – și-a dat acceptul său de a deveni președintele Societății. Mulți dintre fondatori erau sau aveau să devină membri ai Academiei Române. Cu anii, Societatea Compozitorilor Români și-a schimbat numele și structura, a trecut prin câteva avataruri faste și nefaste, dar a rămas reperul fundamental al creației muzicale din România. Între președinți, s-au numărat, de-a lungul timpului, Matei Socor, Ion Dumitrescu, Petre Brîncuși, Nicolae Călinoiu. Primul președinte de după 1990 a fost Pascal Bentoiu (1990-1992), urmat de Adrian Iorgulescu (1992-94, 1994-1998, 1998-2002, 2002-2005) și de Octavian Lazăr Cosma (2005-2006, 2006-2010). Din aprilie 2010 președinte a redevenit Adrian Iorgulescu. Acești „maeștri cântăreți" și colegii lor și-au asumat misiunea „să ajute dezvoltarea producțiunii muzicale românești", să promoveze tiparul și execuția lucrărilor, să apere drepturile de autor ale membrilor ei și, în final, „să se ocupe de orice chestiune care ar atinge muzica sau muzicanții români". Reiese cu claritate intenția fondatorilor de a întemeia un for de importanță națională, a cărui menire consta în susținerea și promovarea valorilor artei sonore autohtone, precum și în protejarea intereselor profesionale, morale, sociale și materiale ale membrilor săi.

La o sută de ani de la fondare (1920-2020), **Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România** (U.C.M.R.) rămâne organizația profesională de prim rang a breslei muzicienilor creatori din țara noastră. Aniversarea de-acum, ne dă onorantul prilej de a felicita această comunitate a muzicii și de a-i ura viață lungă în continuare, întru îndeplinirea cu brio a scopurilor sale. Creația muzicală românească de elită, intrată prin George Enescu, prin festivalul care poartă numele geniului muzical al românilor, prin operele urmașilor săi de marcă în circuitul internațional de valori și chiar în patrimoniul muzicii universale, a avut mereu în U.C.M.R. un adevărat *spiritus rector*. De aceea, păstrând tradiția moștenită prin latinitate, urăm uniunii-simbol a creatorilor români de muzică *Vivat, crescat, floreat!*